

Zitting 1978–1979

15 537

Goedkeuring van het op 19 juni 1959 te Genève tot stand gekomen Verdrag betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers (Verdrag no. 114, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar drieënveertigste zitting; Trb. 1962, 44)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inleiding

De Internationale Arbeidsconferentie heeft in 1959 tijdens haar drieënveertigste zitting te Genève een Verdrag aangenomen betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers (Verdrag no. 114; laatstelijk Trb. 1965, 52). Bij schrijven van 30 mei 1962 deelde de Minister van Buitenlandse Zaken, ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, tweede lid, van de Grondwet en onder verwijzing naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de tekst van dit verdrag mede aan de Voorzitters van beide Kamers der Staten-Generaal onder vermelding dat de Regering overwoog dit verdrag aan de goedkeuring der Staten-Generaal te onderwerpen (Bijl. Hand. II 6718 (R 280) nr. 1). Dat eerst zo geruime tijd nadien goedkeuring van het verdrag wordt gevraagd, valt te verklaren uit het feit dat, zoals hieronder wordt omschreven, de rijkwijdte van het verdrag naderhand niet geheel duidelijk bleek – en vooral – omdat de aanpassing van de Nederlandse wetgeving op dit terrein in fasen en over geruime tijd verdeeld tot stand is gekomen.¹ De opzet van het verdrag deed aanvankelijk ervan uitgaan dat het slechts handelt over schepelingen die ingevolge een *arbeidsovereenkomst* de zeevisserij uitoefenen.

Eerst later is evenwel duidelijk geworden dat het begrip visser als omschreven in artikel 2 van het verdrag ruim moet worden opgevat en dat ook de categorie van «maatschapsvissers» mede moet worden inbegrepen. Partij worden bij het verdrag brengt dientengevolge mede dat met betrekking tot de vissers die een *maatschapsovereenkomst* hebben aangegaan voor de bedrijfsmatige uitoefening van de zeevisserij, eerst nadere wettelijke voorzieningen moeten worden getroffen.

Een wetsontwerp houdende nadere wijzigingen en aanvulling van Boek 2 van het Wetboek van Koophandel is op 13 februari 1979 ingediend (kamerstuk 15 488).

De bepalingen in het Wetboek van Koophandel met betrekking tot de rechtspositie van de schepeling ter zeevisserij die een *arbeidsovereenkomst* met de reder heeft gesloten zijn in overeenstemming met de inhoud van het verdrag.

¹ Van de Noordzee en de Noordelijke Atlantische Oceaan bevissende landen zijn tot nu toe België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk partij bij het Verdrag.

Het verdrag

Het verdrag strekt zich uit tot alle vissersvaartuigen die voor zeevisserij in open wateren worden gebruikt. Artikel 1, tweede lid, geeft de nationale wetgever de mogelijkheid om bepaalde categorieën vaartuigen van de toepassing van het verdrag uit te zonderen. Wij achten het niet nodig van deze mogelijkheid gebruik te maken. Het wettelijke regime met betrekking tot de rechtspositie van vissers geldt ongeacht de grootte en soort van het vissersvaartuig; van een behoefte tot enige beperking op dit punt blijkt niet. Zoals hierboven vermeld is de Nederlandse wetgeving ten aanzien van een *arbeids-overeenkomst* ter zeevisserij in overeenstemming met de bepalingen van het verdrag. Het verdrag geeft onder meer regelen over de vorm en de inhoud van de overeenkomst (artikelen 3, 4 en 6), het bijhouden van de staat van dienst van een schepeling (artikel 5), de wijze van beëindiging van de overeenkomst (artikel 6, lid 3, onder i en artikel 9) en over de monsterrol (artikel 7). Het Wetboek van Koophandel behelst reeds een regeling over de inhoud van de arbeidsovereenkomst (artikelen 400 en 401), over de staat van dienst (artikel 451 b), over de wijze van beëindiging van de overeenkomst (artikelen 431-434) en over de monsterrol (artikel 451 en 451 a). Er is alle reden om dezelfde door het verdrag voorgeschreven regelingen ook van toepassing te doen zijn op zgn. maatschapsvissers, voor wie immers nu in de Nederlandse wetgeving geen specifieke bepalingen zijn opgenomen ten aanzien van hun contracten en voor wie evenmin regels zijn gesteld aangaande monsterboekje en monsterrol.

Naar onze mening bestaat na het in werking treden van de wijziging van de Nederlandse wetgeving voor Nederland geen bezwaar tegen bekrachtiging van het verdrag. De Regering van de Nederlandse Antillen acht medegelding van het Verdrag no. 114 voor haar land niet wenselijk zodat de verdragsregeling alleen gelding voor Nederland zal hebben.

De Minister van Sociale Zaken,
W. Albeda

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

De Minister van Landbouw en Visserij,
A. P. J. M. M. van der Stee